

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 6. srpnja 2005.

Boje milosrđe očituje se u preoblikovanju ljudske naravi

Kateheza br.: 56

Uvodno čitanje: Hvalospjev (usp. Ef 1,3-10), Bog Spasitelj (večernja ponedjeljka III. tjedna)
Blagoslovljen Bog i Otac / Gospodina našega Isusa Krista, / on koji nas blagoslovi / svakim
blagoslovom duhovnim / u nebesima, / u Kristu. / Tako: u njemu nas sebi izabra / prije postanka
svijeta / da budemo sveti i neporočni pred njim; / u ljubavi nas predodredi za posinstvo, / za sebe, /
po Isusu Kristu, / prema dobrohotnosti svoje volje, / na hvalu Slave svoje milosti. / Njome nas
zamilova u Ljubljenome / u kome, njegovom krvlju, / imamo otkupljenje, / otpuštenje prijestupâ / po
bogatstvu njegove milosti. / Nju preobilno u nas uli / zajedno sa svom mudrošću i razumijevanjem /
obznanivši nam otajstvo svoje volje / po dobrohotnom naumu svojem / što ga prije u njemu
zasnova / da se provede punina vremenâ: / uglaviti u Kristu / sve – na nebesima i na zemlji.

1. Ovaj hvalospjev iz Poslanice Efeanima (usp. Ef 1,3-14), koji se kroz sva četiri tjedna ponavlja u
bogosluju večernje, blagoslovna je molitva upravljena Bogu Ocu. Njezin je tijek posvećen
ocrtavanju različitih koraka spasenjskoga nauma koji se dovršuje u djelu Kristovu.

U središtu blagoslova odjekuje grčka riječ *mysterion*, izričaj koji se obično nalazi u vezi s glagolima
objave (“objaviti”, “spoznati”, “očitovati”). To je, zapravo, veliki tajni naum što ga je Otac u sebi
čuvao odvijeka (usp. r. 9), te ga odlučio ostvariti i objaviti u “punini vremenâ” (usp. r. 10) u Isusu
Kristu, svome Sinu.

Koraci ovoga nauma označeni su u hvalospjevu spasenjskim djelima koja Bog čini po Kristu u

Duhu. Otac nas ponajprije izabire kako bismo hodili sveti i neporočni, u ljubavi (usp. r. 4). Potom određuje da budemo njegovi sinovi (usp. rr. 5-6), a usto nas otkupljuje i otpušta nam grijehe (usp. rr. 7-8), otkriva nam u potpunosti otajstvo spasenja u Kristu (usp. rr. 9-10), da bi nam konačno darovao vječnu baštinu (usp. rr. 11-12), nudeći nam zalog u daru Duha Svetoga, dok iščekujemo konačno uskrsnuće (usp. rr. 13-14).

2. Višestruki su, dakle, spasenjski događaji koji se izmjenjuju dok se raspliće ovaj hvalospjev. Oni uključuju tri osobe Presvetoga Trojstva: kreće se od Oca, koji je početnik i vrhovni tvorac nauma spasenja; pogled se upire u Sina koji u povijesti ostvaruje taj naum; stie se i do Duha Svetoga koji utiskuje svoj “pečat” čitavome spasenjskom djelu. Zastat ćemo sada nad prva dva koraka, ona koji se odnose na svetost i posinstvo (usp. rr. 4-6).

Prvi boanski pokret, objavljen i ostvaren u Kristu, izbor je vjernikâ, kao plod slobodne i besplatne Boje inicijative. U početku, dakle, “prije postanka svijeta” (usp. r. 4), u Bojoj vječnosti, boanska milost eli započeti svoje djelovanje. Ovaj poziv za sadraj ima “svetost” koja je dioništvo na transcendentnoj čistoći Boanskoga bića i njegove vlastite biti – “ljubavi”: “Bog je ljubav” (1 Iv 4,8.16). Ljubav tako postaje naša duboka moralna stvarnost. Preneseni smo, tako, u sveto iivotno obzorje samoga Boga.

3. Na toj se liniji nastavlja prema drugom koraku, koji je također sadran u boanskome naumu odvijeka: naše “predodređenje” da budemo Boji sinovi.

Pavao na drugim mjestima (usp. Gal 4,5; Rim 8,15,23) hvali to uzvišeno stanje sinovstva koje uključuje bratstvo s Kristom, Sinom u punom smislu riječi, “prvorodencem među mnogom braćom” (Rim 8,29) i bliskost s nebeskim Ocem kojega se sada moe nazivati Abba, “tata”, u ozračju spontanosti i ljubavi. Nalazimo se, dakle, pred velikim darom kojega je omogućila “dobrohotnost boanskoga nauma” i “milost” – svijetli izričaj ljubavi koja spasava. 4. Povjeravamo se zaključno riječima velikoga milanskoga biskupa, svetog Ambrozija, koji u jednom od svojih pisama tumači riječi apostola Pavla Efeanima, zastajući posebice upravo nad bogatim sadrajem našega hvalospjeva. On ponajprije naglašava preobilnu milost kojom nas je Bog učinio svojim posincima u Kristu Isusu. “Ne treba stoga dvojiti jesu li udovi povezani s tijelom, osobito stoga što smo od početka predodređeni za boansko posinstvo, po Isusu Kristu” (Lettera XVI ad Ireneo,

4: XIX, Milano-Roma 1988, str. 161). Sveti milanski biskup nastavlja svoje razmišljanje primjećujući: “Tko je bogat, ako ne sâm Bog, stvoritelj svega?”, te zaključuje: “No još je mnogo bogatiji milosrđem, jer je sve otkupio a – kao tvorac naravi – preoblikovao nas, koji smo po tjelesnoj naravi bili sinovi srdbe i podloni kazni, te tako postanemo sinovi mira i ljubavi (br. 7: isto, str. 163).

Pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

S velikom radošću pozdravljam i blagoslivljam krizmanike iz upe sv. Petra apostola u Splitu. Slijedite Krista s punim povjerenjem i ljubavlju kako bi vaša mladost nošena Duhom Svetim donosila svjetlo vjere današnjem svijetu.

Hvaljen Isus i Marija!